

CO SE V OBCI DĚJE

maškarní plesy a bály, MDŽ, Žalhobeat a další

MAPA AKCÍ 2024

přehled důležitých akcí

ROZHOVOR

s Petrem Kalcovským

PŘÍBĚH KAPLIČKY II.

jak to bylo s kaplí sv. Votjěcha

Žarní ZPRAVODAJ

Pravidelné periodikum sebevědomé vesnice Žalhostice, která se chce stát lepším místem pro život. Vytvořeno a vydáváno místními zastupiteli v nákladu dvou set výtisků. Doručeno do schránek občanů. Neprodejné.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení a milí spoluobčané,

držíte v ruce nejnovější vydání našeho Zpravodaje, jehož jasné barevná obálka předznamenává, že jaro nepřichází jen potichu, ale právě v těchto dnech se rozhodlo rozehrát svou symfonii barev a vůní naplno.

Tento výtisk je opět bohatý na zprávy o aktuálním dění v naší obci, stejně jako na přehled společenských událostí, které nám poslední měsíce zpřijemnilly. S radostí vzpomínáme na tradiční maškarní bály, které přinesly radost jak našim nejmenším, tak dospělým, a nezapomeneme ani na úspěšný turnaj v ping-pongu, jehož vítězové si odnesli nejen cenné trofeje, ale i nové zkušenosti a vzpomínky.

Nelze však přehlížet ani ty méně příjemné momenty, které nám přineslo nedávné období. Povodně, které naši obec postihly, si vyžádaly nejen mnoho úsilí při následném úklidu, ale také probudily vzpomínky mnohých z nás na mnohem tragičtější povodně z minulosti. Toto vydání Zpravodaje se věnuje také těmto nečekaným událostem, doplněné o fotografie.

Vedle toho si nemůžete nechat ujít rozhovor s Petrem Kalcovským, jedním z pilířů našeho místního zastupitelstva, který se s námi podělil nejen o svůj pohled na současné dění v obci, ale také o své osobní příběhy.

Přejeme Vám nejen příjemné čtení, ale i krásné a slunečné jarní dny plné radosti.

Vaši zastupitelé

ROKLÍ K SOBĚ

Píšťany, Žalhostice a Michalovice kdysi spojovala cesta, vedoucí od lovosického přivozu rovně kolem starého statku v Žalhosticích až nahoru do Michalovic. Po zaplavení prostoru Píšťanského jezera jí zbyla už jen část. Vede od trati u CS Betonu, kříží hlavní silnici a prochází mezi bytovkou a školkou a dál mezi školním hřištěm a vinicí a zdánlivě končí u domu paní Jurmannové. Skutečně ale jen zdánlivě. Kdo se podívá pozorně, zjistí, že cesta, ačkoli poněkud zarostlá, pokračuje úvozem dál směrem vzhůru až k vinici pod Michalovicemi. Pamětníci si možná vzpomenou, že tudy chodili jako děti na procházky se školkou, nebo jako větší běželi Běh o žalhostický hrozen. Je to místo, které má své kouzlo a dětem by mohlo sloužit jako prostor pro hry, procházky, ale i poznání.

Bohužel v minulých letech, kdy se přestala používat, začala cesta „sloužit“ tak trochu jako černá skládka.

Tu tam zalétla prázdná PET lahev, tu kolečko suti. V posledních letech, zejména v období covidových ka-

rantén jsme věnovali spoustu času a úsilí, abych vynosili, vytrídili a pokud možno ekologicky zlikvidovali vše, co do přírody nepatří, nebo jí přímo škodí. Po každém větším dešti, kdy se splaví svrchní vrstva půdy, ale vyjdou na povrch další odpadky. Pochopili jsme, že jde o projekt přesahující schopnosti a možnosti jedné, či dvou rodin a obrátili se o pomoc na obec. Chystáme teď společný úklid a těšíme se, na společné dílo i seznámení s těmi, se kterými jsme se ještě ani po deseti letech, kdy v Žalhosticích bydlíme, neměli možnost seznámit. Hlavní ale je, že rokle, jak této části cesty říkáme, bude moci znovu sloužit dětem, turistům i místním na procházky. Akce je vhodná i pro děti, jen je třeba vybavit je i sebe pracovními rukavicemi a pevnou obuví.

Roklí k sobě

Pomozte nám obnovit cestu mezi Žalhosticemi a Michalovicemi

V sobotu 27. dubna 2024

Sraz v 13:30 na školním hřišti v Žalhosticích

S sebou pracovní rukavice a dobrou náladu, občerstvení zajištěno.

Pročistíme a zprůchodníme společně úvozkovou cestu, která začíná nad školou a ústí pod michalovickou vinicí. Chceme z ní udělat příjemné místo pro místní i přespolní, a především děti, aby ji mohly využívat při školních a školkových procházkách.

Přesvědčte se, že za krásnými místy nemusíme cestovat daleko, ale máme je doslova „za humny“.

Příspějte nám pomocnou rukou a dobrou náladou. Celou akci zakončíme táborákem a dobrotami z klacku i kamene.

Chcete-li se na něco zeptat, volejte 737 309 417. Těšíme se na vás!

Hana Barusová

PŘEDVÁNOČNÍ POVODŇOVÁ HROZBA

Jak se blížily vánoční svátky, Litoměřicko čelilo potenciální povodňové hrozbě, která mobilizovala místní krizové řízení i obyvatelstvo. Tato situace byla důsledkem kombinace vysokých srážek a zvýšených teplot, vedoucích k masivnímu tání sněhu v horských oblastech, což mělo za následek zvyšování hladiny řeky Labe.

Naše obec, poučená předchozími zkušenostmi s povodněmi, se ihned dala do práce. Cílem bylo nejen minimalizovat možné škody, ale také efektivně informovat a připravit obyvatele v oblastech, které by mohly být povodní zasaženy.

Ukazatel vody na naší hrázi

Vývoj Hladiny Labe v Ústí nad Labem

- 23.12.: Labe dosáhlo 1. stupně povodňové aktivity (SPA) s hladinou 450 cm
- 24.12.: Hladina stoupla na 2. SPA, dosahující 530 cm
- 26.12.: Hladina dále vzrostla na 3. SPA, činící 600 cm
- 28.12. (12:10): Kulminace hladiny na 652 cm s průtokem 1510 m³/s, což bylo naštěstí pod původně předpokládanou hladinou 685 cm
- 4.1.: Po poklesu pod první SPA hladina znovu stoupla a kulminovala na 619 cm

Navzdory potenciálně nebezpečné situaci, díky včasnému varování, přípravě, nemalému úsilí a spolupráci obyvatel se podařilo předejít větším škodám na majetku i budovách. Tento příběh nejen ukazuje význam společného úsilí a připravenosti v krizových situacích, ale také posiluje ducha obce, která dokáže čelit podobným výzvám.

Rádi poděkovali všem občanům zasažených oblastí i těm, kteří se na záchraně podíleli, za jejich neocenitelnou spolupráci a odhodlání. Vaše reakce v této kritické době byla klíčová pro ochranu našeho majetku, zahrad či domovů. Děkujeme.

Z hráze se postupně stal jez a peřeje

Park inspirace také nebyl ušetřen

Viadukty – jedno z našich měřítek povodní

PETREM KALCOVSKÝM

V rámci našeho jarního speciálu jsme si pro vás připravili rozhovor s dalším z našich významných místních zastupitelů, Petrem Kalcovským. S radostí vám přinášíme odpovědi, v nichž Petr sdílí nejen svůj pohled na život a práci v obci, ale také několik osobních příběhů, které vás mohou překvapit či pobavit. Připravte se na poutavé vyprávění o životě, obci a nečekaných zážitcích, třeba z bistra U koníka.

Petre, řekni nám něco o sobě prosím. A vzhledem k tomu, že jsi zde v obci známá osobnost, přidej něco, co nikdo neví!

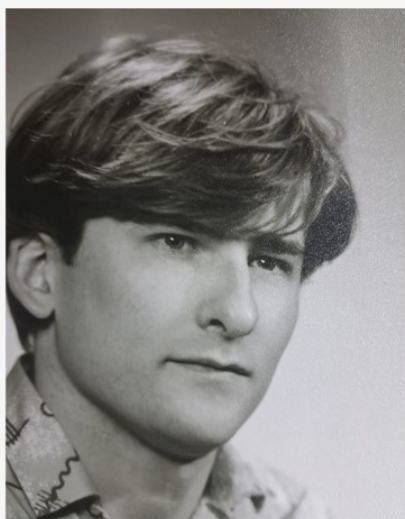
Od svého narození žiji v Žalhosticích. Mé dětství, bez mobilních telefonů, počítačů a intenzivního silničního provozu, bylo naprosto idylické. Nemuseli jsme se obávat jezdit s kamarády na motokárách po okolních silnicích. Fascinace auty mě provází od nejútlejšího věku. Často jsem trávil čas s babičkou a dědou na jejich zahradě pod Radobýlem, která byla skutečným rájem. Obklopen přírodou, kde kvetly stromy a kde se ještě mohli volně prohánět zajíci, bažanti a koroptve. Můj děda, veterán druhé světové války, který sloužil pod generálem Svobodou, mi vyprávěl o svých zážitcích z války, což ve mně vypěstovalo hluboký odpor k válečným konfliktům. Jsem také poslední generací, která absolvovala dvouletou základní vojenskou službu. Svou profesní dráhu jsem započal jako automechanik pod křídly firmy VHS. Po pádu komunismu v roce 1989 jsem si na pozemku svých rodičů vybudoval autodílnu, ve které pracuji dodnes, což mi v Žalhosticích vyneslo značnou reputaci.

Jedna věc, o které skoro nikdo neví, je, že se v dubnu stanu dědečkem. Moje dcera očekává přírůstek do rodiny, a já se na toto nové miminko opravdu velmi těším.

Co tě na práci zastupitele baví? Čemu se ve své roli věnuješ?

Mým přáním je pozitivně ovlivňovat každodenní život v naší obci tak, aby všechny rozhodnutí byla vedená myšlenkou spravedlnosti a rovnosti pro všechny občany. Jsem si vědom, že dosáhnout absolutní spravedlnosti ve veřejné správě může být obtížné, ale věřím, že se můžeme přiblížit ideálu tím, že budeme pečlivě naslouchat potřebám obce a spravedlivě rozdělovat dostupné zdroje.

Konkrétně bych rád viděl, že se naplní sliby a projekty, které byly představeny v minulém volebním období – jako jsou například výstavba nových chodníků a parkovišť. Tyto infrastrukturní projekty nejenže zlepší bezpečnost a přístupnost v naší obci, ale také přinesou větší pohodlí pro všechny její obyvatele. Je pro mě důležité, abychom jako obecní zastupitelé dodrželi své závazky a přivedli tyto projekty k úspěšnému dokončení.

Juniorský věk Petra, 1987

Petr jak ho známe, v bistro U Koníka

Jaké vnímáš nejpálčivější problémy v obci, na které se zastupitelé zaměřují??

Na otázku ohledně nejpálčivějších problémů v naší obci, na které se zastupitelé soustředí, vnímám jako klíčové otázky především intenzivní silniční provoz, zejména tranzitní kamionovou dopravu, a také stav a dostatečnost chodníků.

Nedá mi to se nezeptat na tvoje Bistro, kam všichni rádi zajdeme na pivo. Co taková práce „U Koníka“ obnáší

Je to velká zodpovědnost, hodně práce při které mi pomáhá přítelkyně Markétka. Ale mám radost, když se lidé baví a jsou spokojeni. Jinak bych to nemohl dělat.

Můžeš přidat nějakou veselou historku, třeba právě s Bistro?

Historek bylo za ty léta dost. Například když přijely mladé hokejistky z Mostu, pozval jsem je na pivo. Byl parný podvečer, chtěly se schladit nabídl jsem jim Labíčko, nelenily a nahé smočily těla. Štamgastům mohly vypadnout oči z důlku.

Co bys rád vzkázal našim žalhostickým sousedům?

Mým přáním je, aby si obyvatelé naší obce projevovali větší laskavost a nepodléhali pocitům závisti. Důležité je, abychom si prokazovali vzájemný respekt a podporu, protože každý z nás má jen jeden život a měli bychom jej prožít v harmonii a porozumění.

Živoucí ústřední motiv a symbol bistra – Koník

Netradiční zákazník autodílny Petra

Zasněžené bistro, dnes již řádký úkaz

Klukovská léta v Žalhosticích, léto 1976

Petr Kalcovský a Honza Waldhauser

PŘÍBĚH KAPLE SV. VOJTĚCHA V ŽALHOSTICÍCH - 2. ČÁST

V minulém čísle Zpravodaje jsme vyprávění o žalhostické kapli sv. Vojtěcha dovedli do 30. let 19. století, z dalších desetiletí však o ní nemáme žádné bližší zprávy. Zmiňována není ani v knihách ohlášek bohoslužeb litoměřického děkanství (tedy jakési evidenci mší a pobožností, které se odehrávaly v jeho obvodu), z čehož můžeme vyvodit, že se v ní žádné takovéto náboženské úkony vedené knězem zřejmě nekonaly. Kaple však jistě sloužila duchovním potřebám místních obyvatel, kteří se o ní také náležitě starali, jak ukazují snímky ještě z první poloviny 20. století. Idylický pohled na žalhostickou návěs pak dodnes nabízí obraz z roku 1942 visící na obecním úřadě. Tehdy bylo také dobře známo její zasvěcení sv. Vojtěchovi (sám jsem nejmladší záznam, potvrzující toto zasvěcení, našel z roku 1941), které však upadlo v zapomnění a později se vždy hovořilo a psalo jen obecně o kapličce na žalhostické návsi.

Její osud se však začal naplňovat od 60. let v souvislosti s houstnoucí automobilovou dopravou. Kaple byla totiž vystavěna doslova uprostřed návsi a za ní vedoucí silnice, která byla na druhé straně omezena tehdy ještě stojícími domy, představovala v podstatě nejúžší průjezdní místo v obci – přesnou polohu (i půdorys) kaple dodnes zachovává parcela č. 1462 (dohledat ji lze jednoduše přes portál mapy.cz ve vrstvě katastrální mapa). Kaple byla poprvé nabořena autem v roce 1963, přičemž podobné incidenty se v dalších letech opakovaly a vedly až k úvahám o jejím zboření. To však nebylo možné udělat svévolně, neboť kaple byla v roce 1958 prohlášena státem chráněnou kulturní památkou. Zároveň je třeba podotknout, že kaple byla ještě v roce 1962 částečně opravena na náklady Místního národního výboru zedníkem Krásou, a i v této době sloužila alespoň částečně svému účelu, neboť až do své smrti v roce 1977 se o ni starala a „klekání“ a „umíráček“ na zvon zvonila paní Františka Cahová z protějšího domu č. 25.

Kaple sv. Vojtěcha, Žalhostice, 1988

PŘÍBĚH KAPLE - 2. ČÁST

Původní zvon z kaple

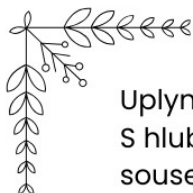
Až v roce 1983, kdy byla kaplička po opakovaných střetech s automobily již téměř „na spadnutí“, požádal Místní národní výbor Žalhostice Ministerstvo kultury o tzv. sejmutí památkové ochrany, aby následně mohl kapličku zbourat. Úřední proces trval čtyři roky a ministerský výnos obsahoval podmínku, že kaple musí být řádně zaměřena a její vybavení zachráněno. Kaple byla zdokumentována v roce 1988, díky čemuž se alespoň ve výkresech a fotografiích její podoba „dochovala“ do dnešních dnů. Vybavení kaple zachránit v podstatě nešlo, neboť v ní již tehdy žádné nebylo. Prostředky na samotné zbourání však obec shromáždila až po dalších třech letech, takže kaple byla srovnána se zemí až na přelomu září a října 1991.

Ještě předtím byly zbourány i protější domy, díky čemuž je dnes v těchto místech silnice široká zhruba stejně jako v jiných místech v obci. Datum zbourání je však do očí bijící – stalo se tak v době, kdy se na jiných místech sakrální památky spíše zachraňovaly a obnovovaly.

Úvahy nad tím, jak by vypadal veřejný prostor obce či silniční provoz v ní, kdyby kaple zůstala stát, jsou sice zajímavé, ale nic jimi už nezměníme. O stavbě kaple rozhodla místní obec, která následně po více jak 250 letech rozhodla o jejím zbourání. Alespoň v tomto má její příběh určitou smutnou logiku.

Po kapli však nezbyly jen zmíněné výkresy, ale před demolicí byl na obecní úřad uložen také již zmíněný zvon či spíše zvonek o spodním průměru 27 cm a celkové výšce 22 cm. Jeho datování je dost problematické, nejsou na něm žádné nápisy ani jiná výzdoba, ale vzhledem k tomu, že zvony v návesních kaplích, které sloužily také např. k ohlašování požárů, byly ušetřeny i v rekvizicích během 1. a 2. světové války, můžeme se domnívat, že zvon pochází přinejmenším z 19. století a jedná se tak o jednu z nejstarších hmotných památek naší obce.

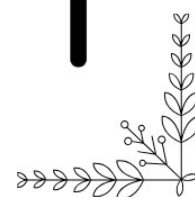
Martin Barus

Uplynulý půlrok nás neušetřil ani těch smutných zpráv.

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že nás navždy opustil náš soused a usměvavý spoluobčan **Ferdinand Mikovec**.

Jehož přítomnost byla tak často oceňována v oblíbeném bistru U Koníka, kde rád trávil čas v přátelském rozhovoru se sousedy. Jeho náhlé úmrtí zanechává v Žalhosticích výraznou mezeru. Upřímnou soustrast pozůstalým.

SLOVO ŽALHOBEATU

Ahoj Petře, máme tu první letošní Zpravodaj, má váš spolek čím přispět?

Myslím, že Žalhobeat žije svým normálním životem. To znamená zajištění fungování klubovny a v součinnosti s obcí zajišťovat plynulý a bezchybný chod společných akcí. Mám na mysli zajištění občerstvení na plese školy a obce, na oslavě MDŽ, a čeká nás ještě dětský maškarní a dospělácký maškarní bál.

V lednu jste pořádali novinku...

Ano, přišlo nám líto, že celý leden byl náš kulturák nevyužit, tak jsme uspořádali Sobotní odpolední čaje. Dříve narození jistě pamatují, že tyto akce měly kdysi velkou tradici, tak jsme ji jen trochu oprášili. Vtipné dotazy typu „To se tam bude konzumovat jenom čaj?“ nás pobavily, leč opak byl pravdou. Akce je o setkání všech generací při muzice, za konzumace běžné, a s pevnou provozní dobou, tedy od 16.00 do 20.00.

Petr Drahorád, zakládající člen Žalhobeatu

A povedlo se...

Podle ohlasů snad ano. Dorazilo pár místních, ale také dost přespolních tancechtivých párů. Tematicky jsme toto odpoledne věnovali dechovce. Pozvali jsme naše přátele z Posádkové hudby Praha, a na podiu bylo možné zřít i našeho Kamila. Myslíme, že se určitě dočkáme opakování, ale hudební žánry prostrídáme.

A v rychlosti, co plánujete...

Čeká nás kromě zmíněného plesu, spolupořádání Pálení čarodějnic. Akce se odehraje v osvědčených prostorách za O.Ú. Na přelomu května a června uskutečníme již tradiční jarní Žalhocyklotour, o kterém budeme informovat, a hlavně nás čeká náš festival 6.7.2024, upoutávku přikládám a pár fotek z akcí rovněž.

Petře, moc díky, za rychlé informace. Samozřejmě se za celé zastupitelstvo těšíme na spolupráci na společenských akcích, do kterých vkládáte srdce. Tak na viděnou třeba na festivalu, čaji nebo cyklotour. Žalhobeatu zdar!

Díky, také se těšíme!

Petr Drahorád

Spolek Žalhobeat je v roce 2024 ve formě :-)

TRADIČNÍ TURNAJ V PING-PONGU

Ve stínu zasněžených kopců a v srdci malebné obce Žalhostice se 28. prosince 2023 odehrál již čtvrtý ročník tradičního turnaje ve stolním tenise, který se rychle stal vyhledávanou událostí nejen pro místní obyvatele, ale i pro nadšence z okolních oblastí. Tento sportovní svátek přilákal širokou škálu účastníků rozdělených do tří kategorií, a to sice mužů, dětí a Masters, přičemž každá kategorie nabídla nejen napínavé zápasy, ale i příběhy plné odhodlání, strategie a nezdolného sportovního ducha.

V kategorii mužů dominovat znamená udržet se na špici bez ohledu na výzvy a tlak soupeřů. Josef Malý, známý svou neúnavnou připraveností a bleskovými reflexy, obhájil svůj titul bez jediného zaváhání. Jeho vítězství bylo přehlídkou mistrovské techniky a strategického myšlení, které ho odlišovalo od ostatních a znovu potvrdilo jeho pozici lídra ve stolním tenise. Dětská kategorie byla scénou pro mladé talenty, které se nebojí ukázat svou vášeň a dovednosti. Ivo Kružík jr., s nepřekonatelnou energií a soustředěním, znovu obhájil svůj titul, čímž dal jasně najevo, že jeho budoucnost ve světě stolního tenisu je více než slibná. Jeho výkony představovaly inspiraci pro všechny mladé sportovce, kteří se chtějí věnovat tomuto rychlému a dynamickému sportu.

Kategorie Masters, často vnímaná jako aréna zkušených a vysoce zdatných hráčů, přinesla možná největší překvapení turnaje. Zdena Dopitová, hráčka, která se nezapomene žádné výzvy, zvítězila s nečekanou grácií a taktikou, která překvapila nejen diváky, ale i její soupeře. Její cesta k vítězství byla příběhem o vytrvalosti, zkušenostech a schopnosti překonat očekávání.

Tento turnaj by nebyl možný bez podpory obce Žalhostice a Evžena Cíze, kteří se postarali o atraktivní ceny pro vítěze. Jejich štědrost a podpora komunity pomáhají udržovat tento turnaj jako živý a vzrušující sportovní svátek. Zvláštní poděkování patří také spolku Žalhobeat a všem dobrovolníkům, kteří nezištně pomáhali s přípravami a zajistili, že každý účastník a divák se cítil vítán a dobře se bavil.

Již nyní se všichni těšíme na pátý ročník tohoto turnaje, který se uskuteční 28. prosince 2024. Bude to další příležitost setkat se, soupeřit a oslavit společně tento nádherný sport. Turnaj ve stolním tenise v Žalhosticích je nejen svědkem vzrušujících sportovních výkonů, ale je také oslavou společenství, přátelství a vzájemné podpory, které jsou v dnešní době tak důležité.

Kategorie mužů

Kategorie junioři

Kategorie Masters

Místní sportovci v plném nasazení

ČÍM ŽILA ŠKOLA... LYŽAŘSKÝ VÝCVIK

Podobně jako loni nepřálo našim školním lyžařům počasí. Téměř ze všech hor zmizel sníh, a tak hrozilo, že se tradiční „lyžák“ změní v zimní školu v přírodě. Naštěstí se na krušnohorské Bublavě našlo pár míst se sněhem, dokonce i funkčním vlekem a vše se v dobré obrátilo. Dobrou zprávou je, že se na příští zimu povedlo domluvit příhodnější termín, kdy bude (snad) více sněhu a naši lyžaři vyrazí do hor bez zbytečných obav

Naši lyžaři – žalhostická škola má horám co nabídnout

PLES OBCE A ŠKOLY

Tradiční školní ples v netradičním termínu proběhl v příjemné a uvolněné atmosféře. Zahájení patřilo klubu sportovního tance DMC, který předvedl strhující dynamickou sestavu! Ve svém druhém vystoupení zapojil hosty i přítomné pedagogy, současné i bývalé. Společný twist pobavil tanečníky i přihlížeje.

Obvyklý vědomostní test byl zaměřen tématicky na probíhající Rok české hudby a byl poměrně náročný. Účastníci se s ním však poměřili zdatně. K vysoké kulturní úrovni plesu přispěla vzorná obsluha žalhobeatácké party a samozřejmě kapela BrideBand, která poskytla neopakovatelný hudební zážitek především svým přednesem známých skladeb v téměř originálním zvukovém provedení. Repertoár byl pestrý, jen někteří tanečníci postrádali polku a valčík aneb jak praví klasik: „Jen ta trúba jim chyběla!“ Všichni plesající si kromě bohatých zážitků odnášeli i hodnotné ceny, neboť vstupenky byly slosovatelné! Takže za rok ještě lépe a radostněji!

Zahájení paní ředitelky a pana starosty

Ples v plném proudu aneb tančíme twist

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES 2024

Maškarní bál se konal v sobotu 23.3. od 14h. O zábavu se opět postaral showman a kouzelník MagicSoukup (magicsoukup.cz).

Letošní dětské maškarní souperilo dost s počasím, protože léto už začalo fušovat do jara a to ještě ani oficiálně nezačalo. Takže to někoho lákalo ven a ne do sálu na bál. I tak se malých masek sešla pěkná řada a o kreativitu, nápaditost nebyla nouze. Než se však začalo „souperit“ o nejlepší masku tak bylo o zábavu postaráno, hrála hudba a tancovalo se, proběhlo několik her a soutěží, do kterých se mohli a také zapojily i rodiče. Děti si mohly probíhat deštěm bublifuků, což se všem dětem asi líbilo ze všeho nejvíc. Neméně zábavné a také záhadné bylo kouzlení – měli jsme tu holubičku z pytle ven, destrukci jedné boty, či stránku knihy v kartě v kapse (jak to ten kouzelník sakra udělal?). Aby se ale jen nepředváděl, tak své umění proměnil v užitnou hodnotu a každému dítěti vykouzil z balónku co chtěl – kytíčku, meč, pejska, myš, pistol...

A co teda ty masky, o kterých to vlastně celé bylo? Jak to dopadlo, kdo to vlastně vyhrál? Nalejme si čistého vína, není přeci důležité vyhrát, ale zúčastnit se a tak ceny dostaly: Malý, fialový, nevinný Vinný hrozen, ježeček, Minecraft Creeper, požárníci, pirát, rytíř, princezny a víly. Další masky byly taky výborné, jen se všechny nevešly na pomyslné stupně vítězů, zmíním tedy aspoň takto lupiče, koníka i oba jednorožce, želvu (ninja), Spider-mana modrého i černého, Sněhurku bez trpaslíků, Karkulku bez vlka, další rytíře a princezny a jednu upíří holku. Tím, že letos nebylo tolik masek jako loni, tak celé odpoledne v kulturním domě ubíhalo velice pohodově – i díky tomu, že nedošly párky v rohlíku a tak byli všichni spokojení. Tímto bych chtěl i poděkovat všem, kteří letošní maškarní bál zorganizovali, pomáhali na baru a bavili nás všechny na sále. Díky a už abychom zas začali vymýšlet kostýmy na další rok.

MAŠKARNÍ PLES PRO DOSPĚLÉ

Letos se Maškarní ples se konal vlastně o Velikonoce, v sobotu 30.3. od 20h. Organizátorem byla obec Žalhostice a spolek Žalhobeat (www.zalhobeat.cz), k tanci a poslechu hrála kapela No Name.It (husaki.wixsite.com/website).

Týden po dětském maškarním, se do kostýmu oblékali i (nejenom) jejich rodiče. Žalhostický maškarní ples je vyhlášený po celém okolí, takže, kdo si včas nezakoupil lístek, mohl se pak už jen smutně koukat přes zapařená okna sálu a občas nějakou parádní masku potkal venku, když si šla zakouřit. Ano, tak fenomenální tento ples je, každý by na něm chtěl být zamaskován.

Hned po vstupu do sálu jste si za lístek vylosovali číslo tomboly a později proměnili v něco zajímavého, tekutého, jedlého, voňavého, elektrického, věcného či zajímavého.

O zábavu se starala kapela No Name.It a dařilo se jim to velice dobře protože na parketu bylo prázdné jen když měla kapela pauzu. V jedné z těch pauz se však parket zaplnil, resp. jej zabralo vystoupení dvojice svými světelnými LED efekty, z jejichž pomocí se podařilo i promítat krom barevného loga obce, i loga všech velkých sponzorů, kterým tímto samozřejmě ještě jednou děkujeme.

MAŠKARNÍ PLES PRO DOSPĚLÉ

Ani letos nechyběl fotokoutek, který měl až do půlnoci hromadu práce, neboť masky se chtěly zvečnit dřív, než se ve víru tance rozpadnou. Každopádně musely vydržet v nejlepším stavu do poslední promenády a pak už následovalo vyhlašování. Kdo to letos vyhrál? Kdo měl nejlepší nápad, komu se nejlépe povedlo přenést své myšlenky do konkrétních tvarů? To se hned dozvíte, kategorií bylo letos několik. Nejprve si tři slepičky vysloužily cenu kapely. Následovalo hlavní klání, ve kterém si pro pomyslnou bronzovou medaili na koloběžce dojel tým klaunů, stříbro pak zachytili krotitelé duchů a zlato si v Louvre vystaví obrazy z oné galerie. Ještě tu pak byla cena masek, kde zvítězila meduza, která na parketu ladně proplouvala vlnami davu a všichni byli na pozoru aby je nezhla svými světélkujícími chapadly. Ta nám pak ještě, spolu s doprovodem kapely zazpívala k tanci a byla to paráda.

Zmíním ale i masky, které cenu sice ne získaly, ale i tak byly velice povedené. Krom několika skupin Hipíků, pekelníků a ďáblů, námořníků, pirátů, kovbojů tu byli i koledníci z Valašska, spolužáci Harryho Pottera, pejskové a kočky, v podstatě celá ZOO by se tu našla, motýlci i se zahradníkem, Aquaman a Wonder Woman, Joker s Harley Quin. Zavítal i jeden potrhavý vandrák s garmoškou, několik selek, jeptišek a také symbolických postaviček.

Nakonec bych chtěl poděkovat Žalhobeatu za výborný ples, dík patří i obsluze a přípravě obecně jako takové, díky všem sponzorům co přispěly do tomboly a také jak nás Petr Kalcovský opět všechny znamenitě krmil, kdo měl hlad, tak si mohl dát jeho guláš či topinku.

Václav Rotter

MDŽ 2024

Po roce jsme se opět sešli v našem kulturním domě, abychom oslavili svátek všech žen. Jsme moc rádi, že jsme se všichni sešli opět v hojném počtu. Opět byl připraven příjemný kulturní program, který zajistil Žalhobeat v čele s p. Drahorádem. Skvělé občerstvení pro všechny přítomné zajistil SPOZ Žalhostice, kterému patří nemalý dík. Některé z našich žen měly i své pánské protějšky, které své ženy doprovázely při tanci, kdy sálem zněly melodie od lidových písniček, přes dechovou hudbu až po písničky moderní. Kulturní dům ožil dobrou náladou a oslava trvala až do večerních hodin. Ještě jednou děkujeme všem za příjemné setkání, pořadatelům za zajištění akce a těšíme se opět za rok na viděnou.

Jana Kleinerová

ŽIJEME TADY A SPOLU- STANDA DOPITA OTEC A SYN

Ačkoliv v Žalhosticích již delší dobu nežije, tak je jejich patriotem. Proč by ne. Vždy se mu tady líbilo.

Jeho otec – jen tak mimochodem také Standa – byl dlouholetým tajemníkem Místního národního výboru (MNV). V současné politické terminologii – místostarostou. Zvoleným ve volbách v r.1954 a od r. 1964 uvolněným předsedou MNV. Do zaslouženého odpočinku odešel v roce 1981 po roční pracovní neschopnosti. Důvodem nemoci byl prodělaný infarkt. Otec Standa se do Žalhostic přistěhoval v r 1945 s rodinou o sedmi sourozencích z chudé vesničky na Českomoravské vysočině. Do r. 1952 pracoval u svých rodičů v zemědělství a příležitostně, jako dělník u stavební firmy v Prosmykách a v Lovosickém cukrovaru.

„Jak se žilo synovi (1955) v éře předního vesnického funkcionáře?“

„My se sestrou (1960) jsme to nijak neprožívali. Táta ráno odešel do práce a tak kolem 16. hodiny již byl doma pravidelně. Večer jsme ho ale často postrádali, protože se z titulu funkce účastnil místních komisí. A že jich i v tak „obyčejné“ vesnici bylo...“

„Měl jsi šťastné dětství“

„Stoprocentně. Táta se rodině hodně věnoval – byl to rodinný typ. Měl spíše uzavřenou povahu ale byl vždy vstřícný. Co týče povinností tak se s ním nedalo moc diskutovat – až budeš mít hotovo, tak můžeš jít za zábavou. Byl autoritou. Doma určitě. Nedalo se mu prostě oponovat. Fakt je, že v době mého dětství to prostě nešlo jinak. Rodič byl autorita. Já jsem si to vynahrazoval tím, že jsem měl dost kamarádů a hlavně k „vyblbnutí“ místní koupaliště, hřiště na ostrově nebo u školy a v zimě bruslení na malém i velkém Labi, rybaření a mnoho dalších dětských her. Myslím, že táta byl autoritou i v té komunální funkci. Nikdy se mi nestalo, že by mě jako dítěti prostřednictvím kamarádů někdo říkal...hele, naši říkali, že ten tvůj táta je nějaký divnej, dělá podivná rozhodnutí apod...Táta se doma o své práci moc nebavil, máma si myslím byla k jeho práci včetně schůzování velmi tolerantní, nikdy si o tom nevyměňovali názory respektive eventuálně to dělali tak šikovně, že jsme o tom se sestrou nevěděli.“

„ Jak táta řešil to, když za ním někdo přišel s nějakým problémem po „pracovní“ době?“

„Podle důležitosti a podle aktuálnosti. Když byly sousedské problémy tak vím, že se stával jakýmsi okamžitým prostředníkem mezi účastníky nebo další řešil z pozice úřadu a na úřadě atak pod. Docela by mě zajímalo, zpětně, jak jeho „starostování“ vnímali pamětníci oné doby.Táta, co vím, ačkoli byl komunista, nikdy se nesnažil dělat kariéru prostřednictvím členství v KSČ a vesnickou funkci v tehdejší MNV se snažil dělat ne prostřednictvím strany, ale selského rozumu a tehdejšího práva. Pravdomluvnost a spravedlnost bylo jeho krédo. Tak jsem to vnímal, když jsem již dost toho dospěláckého rozumu bral.“ Několikrát se mi stalo když už táta nebyl mezi námi, že mi někdo řekl: tvůj táta byl dobrej, ten mi tehdy pomohl, rád na něj vzpomínám. To mně potěšilo.

Pokud si vzpomínám tak„Jeho generační skupina byli Vondráčkovi,starousedlíci Šnajdaufovi, Fiedlerovi, Mochalovi, Moravovi, Waldhauserovi, Novákovi, Bílkovi, Vošických, Oncirkovi, Kortusovi, všechno mé žalhostické příbuzenstvo (a že nás bylo)a mnoho dalších, všechny nejde vzpomenout. Mnoho z nich se po r. 1945 do Žalhostic přistěhovalo z vnitrozemí. To bych musel brát dům po domu. Někteří z nich měli i zajímavou historii. Například pan Libich, který za 2.sv. války byl příslušníkem 311. bombardovací perutě RAF jako mechanik. Libichovi bydleli v domě naproti železniční stanici Velké Žernoseky. Našli by se ale asi i jiní.

Rozuměli si více než „současníci?“

ČLÁNKY OBČANŮ

To se těžko srovnává. Za prvé se už dlouho v obci moc nepohybují a za druhé s odstupem času si většinou každý z nás vybavuje jen to hezké. Myslím, že lidé, kteří si k sobě umí najít cestu si budou rozumět v každé době. Rád třeba vzpomínám na žalhostická vinobraní, zahájení provozu místního koupaliště a s ním spojenou estrádu na tanečním parketu na ostrově. Nebylo mi tehdy moc, ale mám to v paměti. Také vzpomínám na plesové sezóny, to bylo vždy několik plesů na sále „U tří lip“ Ohromnou pomocí byly i místní továrny, ve kterých bylo zaměstnáno i dost místních občanů. Hlavně finanční spoluúčasti. Koželužna, Rybena, Lana, Vinařství...“ Nelze nezapomenout na tehdejší společenské organizace – Svaz zahrádkářů, Sbor dobrovolných hasičů, Sokol ad. Vždyť i sport patřil mezi dění v obci. Cvičení mužů a žen ve školní tělocvičně, tradiční volejbalové turnaje dvojic i snaha o vzkříšení žalhostické kopané v r. 2000.

Byly také společné akce třeba prvomájové oslavy kdy se z obce vyrazil prvomájový pochod za účasti nás, žáků ZDŠ, místních občanů a pracujících žalhostických podniků. Konaly se také brigády. Jako dítě, které půjde do 1. třídy si vzpomínám i na úklid nové školy před zahájením nového školního roku, kterého se účastnili i rodiče. Já tam tehdy asi jen překážel. Bylo tehdy mnoho dalších akcí, které nelze všechny vyjmenovat např. stavba nové samobsluhy, úpravy veřejných prostranství, výstavba koupaliště v Píšťanech, apod. Za zmínku možná stojí, že tehdy obec Píšťany patřila k Žalhosticím. Tehdy také otec chodil do Píšťan kde měl úřední hodiny. Mnohokrát jsem ho přistihl, jak v rámci „úředních hodin“ diskutuje s občany na lavičce na návsi.

Ale zpět k tvému dotazu, jestli si tehdejší generace rozuměla víc než ta současná. Pokud mám možnost sledovat současný společenský a kulturní život v obci (mimo jiné i prostřednictvím žalhostického Zpravodaje), tak si myslím, že si rozumí a je jen dobře, že mezi současnou generací se nachází „tahouni“, kteří mají zájem o Žalhostice.

Podle toho, jak přibývá v katastru obce nových domů a občanů, tak si myslím, že Žalhostice čeká mnoho práce ke spokojenosti všech.

Tímto bych všem žalhostickým chtěl popřát, aby v obci se svými rodinami a sousedy prožili spokojený život a co nejvíce krásných chvil. Jelikož se blíží i čas Vánoc, tak bych i rád touto cestou všem popřál všem krásné Vánoce plné lásky, radosti a pohody a hodně zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce.

Připojuje se i autor rozhovoru Ivan Sobotka.

Ivan Sobotka

Standa Dopita a jeho sestra Jana Závodná

MAPA AKCÍ 2024

Mezinárodní den žen
8. března

Dětský maškarní karneval
23. března

Pálení čarodějnic
30. dubna

Zájezd do Divadla Broadway
18. května

Žalhobeat festival
6. července

Strašidlák
2. listopadu

Posezení seniorů
Listopad

Ples školy a obce
16. března

Maškarní ples
30. března

Stavění Májky
1. května

Dětský den - výlet
1. června

Neckyáda
17. srpna

Rozsvícení stromečku
Listopad

Turnaj v ping pongu
28. prosince

JARNÍ JUBILANTI

V uplynulém období oslavili významné jubileum tito spoluobčané. V lednu pan **Jaroslav Kára**, v únoru paní **Zdena Štýbrová**, pánové **Milan Sedláček** s **Josefem Jakešem**, v březnu pak paní **Květoslava Klecandová**, paní **Miloslava Kmochová** a pánové **Jaroslav Veselý**, **Lubomír Páník** a **Josef Tichý**.

Vážení jubilanti,

v uplynulých třech měsících jste dosáhli významných životních milníků a my, celá obec Žalhostice, zastupitelstvo, spolek SPOZ, stejně jako všichni obecní zaměstnanci, bychom Vám chtěli upřímně poblahopřát. Ať je každý váš den plný radosti, zdraví a spokojenosti, naplněn blízkými, kteří vás podporují a dělají Váš život ještě krásnější. Přejeme Vám, abyste i nadále dosahovali všech vašich snů a cílů s neochvějnou energií a optimismem. S úctou Vám všem přejeme všechno nejlepší!

